
U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 6 sierpnia 1992 r.

**o stanowisku Senatu w sprawie ustawy
o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 24 lipca 1992 r. ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, postanawia zawiadomić Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, że nie wnosi zastrzeżeń do tej ustawy.

MARSZAŁEK SENATU

August CHEŁKOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 6 sierpnia 1992 r.

**o stanowisku Senatu w sprawie ustawy
o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 29 lipca 1992 r. ustawy o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, postanawia zawiadomić Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, że nie wnosi zastrzeżeń do tej ustawy.

MARSZAŁEK SENATU

August CHEŁKOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 6 sierpnia 1992 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy
o instytutach naukowych**

Na podstawie art.20 ust.4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej Senat postanawia wnieść do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o instytutach naukowych.

Jednocześnie upoważnia senatora Władysława Findeisena do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad projektem.

MARSZAŁEK SENATU

August CHEŁKOWSKI

U S T A W A

z dnia

o instytutach naukowych

Dział I. Postanowienia ogólne

Art.1.

1. Instytut naukowy, w rozumieniu ustawy, jest to samodzielna jednostka organizacyjna posiadająca osobowość prawną, której podstawowym zadaniem jest prowadzenie badań naukowych.
2. Ustawę o instytutach naukowych, zwaną dalej "ustawą", stosuje się do:
 - 1) państwowych instytutów naukowych, utworzonych w trybie art.13 ustawy,
 - 2) niepaństwowych instytutów naukowych, które uzyskały osobowość prawną na podstawie art.6 ustawy,
 - 3) instytutów naukowych utworzonych jako spółki prawa handlowego, spółdzielnie lub stowarzyszenia, jeśli są wpisane do rejestru, o którym mowa w art.6 ustawy.
3. Ilekroć w ustawie jest mowa o założycielu instytutu naukowego, oznacza to:
 - 1) w odniesieniu do państwowego instytutu naukowego – organ nadzorujący, ustalony w uchwale Rady Ministrów, o której mowa w art.13 ust.1 ustawy,
 - 2) w odniesieniu do niepaństwowego instytutu naukowego – osobę fizyczną lub prawną,
 - 3) w odniesieniu do instytutu naukowego utworzonego jako spółka prawa handlowego, spółdzielnia lub stowarzyszenie – organ naczelny tego podmiotu prawnego.
4. Instytut naukowy wymieniony w ust.2 pkt 1 otrzymuje środki materialne niezędne do rozpoczęcia działalności ze Skarbu Państwa, a instytut wymieniony w ust.2 pkt 2 – od założyciela.

Art.2.

1. Badania realizowane przez instytut naukowy muszą być zgodne z etyką badań naukowych.
2. W zakresie o którym mowa w ust.1, instytut stosuje się w szczególności do ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską porozumień międzynarodowych.

Art.3.

1. Instytut naukowy działa w poszanowaniu prawa do wolności nauki i nauczania oraz swobody ogłaszania wyników badań.
2. Założyciel instytutu naukowego lub podmiot finansujący określone badania może ograniczyć swobodę ogłaszania wyników, jeżeli jest to uzasadnione ochroną jego interesów.

Art.4.

1. Instytut naukowy działa na podstawie własnego statutu, który powinien określać przedmiot i zakres działania instytutu naukowego, a w szczególności dyscyplinę lub dyscypliny nauki, dla których jest on utworzony, organy instytutu, źródła finansowania, a także tryb likwidacji.
2. Statut nadaje założyciel instytutu, z zastrzeżeniem art. 14.

Art.5.

1. W instytucie naukowym działa rada naukowa, przy czym w skład jej wchodzi nie mniej niż 6 osób posiadających stopień naukowy lub tytuł naukowy, dla których instytut jest podstawowym miejscem zatrudnienia.
2. W instytucie naukowym mającym uprawnienia do nadawania stopni naukowych, uzyskane na mocy odrębnych przepisów, w skład rady naukowej wchodzi zatrudnione w instytucie osoby z tytułem naukowym lub stopniem naukowym doktora habilitowanego w liczbie nie mniejszej, niż wynika to z przepisów dotyczących uprawnień jednostek organizacyjnych do nadawania stopni naukowych. Osoby te reprezentują dziedziny nauki i dyscypliny naukowe, w których instytut nadawać może stopnie naukowe.

Art.6.

1. Komitet Badań Naukowych prowadzi rejestr instytutów naukowych, zwany dalej "rejestrem".
2. Wpis do rejestru następuje na wniosek założyciela instytutu. Do wniosku załącza się statut instytutu.
3. Wpis w rejestrze zawiera nazwę, siedzibę i zakres działania instytutu oraz nazwę założyciela.
4. Z chwilą wpisania do rejestru instytut naukowy uzyskuje osobowość prawną.
5. Do rejestru może być wpisany instytut naukowy, który posiada osobowość prawną jako spółka prawa handlowego lub z innego tytułu. Przepis ust. 4 nie ma wówczas zastosowania.
6. Instytuty naukowe wpisane do rejestru zobowiązane są do składania Komitetowi Badań Naukowych corocznych sprawozdań z działalności do 31 marca za rok ubiegły.
7. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, na wniosek Komitetu Badań Naukowych, określi szczegółowe warunki, jakie muszą spełniać jednostki organizacyjne, ubiegające się o status instytutu naukowego.
8. Komitet Badań Naukowych dokonuje wykreślenia instytutu naukowego z rejestru z inicjatywy wnioskodawcy określonego w ust.2, albo z własnej inicjatywy jeżeli instytut naukowy działa niezgodnie z ustawą lub statutem. Wykreślenie z inicjatywy Komitetu Badań Naukowych następuje nie wcześniej niż w trzy miesiące od wystosowania pisemnego ostrzeżenia.

Art.7.

Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady i sposób prowadzenia rejestru instytutów naukowych, zasady dokonywania zmian i skreśleń w rejestrze, zasady udostępniania rejestru oraz warunki wydawania odpisów i wyciągów z tego rejestru.

Art.8.

1. Instytut naukowy pokrywa koszty swojej działalności z uzyskiwanych przychodów.
2. Instytut naukowy może uzyskiwać przychody w szczególności z:
 - 1) dotacji budżetowej, przyznawanej zgodnie z odrębnymi przepisami,

- 2) sprzedaży prac naukowych i badawczo-rozwojowych, a także prac z zakresu działalności ogólnotechnicznej i wspomagającej badania – realizowanych na podstawie umów i finansowanych z budżetu państwa zgodnie z odrębnymi przepisami,
 - 3) odpłatnie realizowanej działalności naukowej, badawczo-rozwojowej, wdrożeniowej, doświadczalnej, diagnostycznej, leczniczej i rehabilitacyjnej,
 - 4) sprzedaży prac naukowych i badawczo-rozwojowych, realizowanych w ramach współpracy międzynarodowej.
3. Instytut naukowy może uzyskiwać przychody z innych źródeł, w szczególności:
- 1) przyjętych darowizn, zapisów i spadków – także pochodzenia zagranicznego,
 - 2) wydzielonej działalności gospodarczej innej niż działalność, o której mowa w ust.2,
 - 3) udziałów w spółkach i spółdzielniach,
 - 4) sprzedaży przedmiotów majątkowych.
4. Straty z działalności gospodarczej, o której mowa w ust.3 pkt 2, nie mogą być pokrywane z przychodów, o których mowa w ust.2 pkt 1 i 2 oraz w ust.3 pkt 4.

Art.9.

Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady gospodarki finansowej instytutów naukowych, wymienionych w art.1 ust.2 pkt 1 i 2, z uwzględnieniem przepisów ustawy.

Dział II. Państwowe instytuty naukowe

Rozdział 1. Przepisy ogólne

Art.10.

1. Państwowy instytut naukowy jest to państwowa jednostka organizacyjna utworzona na podstawie niniejszej ustawy.
2. Państwowy instytut naukowy ma prawo używania okrągłej pieczęci z wizerunkiem godła Rzeczypospolitej Polskiej pośrodku i nazwą instytutu w otoku.

Art.11.

Państwowy instytut naukowy może być tworzony dla prowadzenia badań naukowych:

- 1) mających na celu rozwój określonych dyscyplin nauki,
- 2) potrzebnych dla tych dziedzin życia kraju, za które państwo przyjmuje odpowiedzialność.

Art.12.

1. Państwowy instytut naukowy, oprócz zadań wymienionych w art.11, może:
 - 1) wykonywać prace badawczo-rozwojowe oraz prace usługowe, w szczególności na rzecz służb państwowych,
 - 2) prowadzić działalność edukacyjną,
 - 3) prowadzić inne rodzaje działalności określone w statucie.
2. Państwowy instytut naukowy współpracuje, w miarę potrzeb, ze szkołami wyższymi w zakresie badań naukowych i zadań edukacyjnych – na zasadach wzajemnie uzgodnionych. W szczególności, instytut i szkoła wyższa mogą zawrzeć umowę przewidującą wspólne korzystanie z zasobów stron.
3. Państwowy instytut naukowy może zawierać porozumienia z innymi jednostkami organizacyjnymi celem wspólnego prowadzenia badań lub dla realizacji innych zadań statutowych.

Art.13.

1. Utworzenie, przekształcenie lub zniesienie państwowego instytutu naukowego albo połączenie go z innym państwowym instytutem naukowym następuje w drodze uchwały Rady Ministrów.
2. Uchwała o utworzeniu państwowego instytutu naukowego określa w szczególności nazwę instytutu, siedzibę, kierunki działalności oraz organ administracji rządowej sprawujący nadzór nad działalnością instytutu, zwany dalej "organem nadzorującym".
3. Organ administracji rządowej, o którym mowa w ust.2, może powierzyć nadzór nad działalnością instytutu podległej sobie państwowej jednostce organizacyjnej albo państwowej szkole wyższej.
4. Uchwała, o której mowa w ust.1, może powierzyć nadzór nad działalnością instytutu wybranej korporacji uczonych.

5. Dyrektor instytutu w uzgodnieniu z radą naukową może wystąpić do organu nadzorującego z wnioskiem o inicjowanie zmian w uchwale, o której mowa w ust.1.
6. W przypadku zniesienia państwowego instytutu naukowego jego mienie, po zaspokojeniu wierzytelności, przechodzi na rzecz Skarbu Państwa.

Art.14.

1. Statut państwowego instytutu naukowego uchwała jego rada naukowa większością dwóch trzecich głosów, przy obecności co najmniej połowy członków, po zasięgnięciu opinii ogółu pracowników i organów związków zawodowych działających w instytucie. Statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez organ nadzorujący.
2. Przy utworzeniu państwowego instytutu naukowego organ nadzorujący nadaje mu statut tymczasowy, który traci ważność z chwilą wejścia w życie statutu, o którym mowa w ust.1.
3. Przepis ust.1 stosuje się odpowiednio do zmian statutu.

Rozdział 2. Nadzór nad państwowym instytutem naukowym

Art.15.

1. Zadania badawcze w państwowych instytutach naukowych utworzonych głównie dla badań określonych w art.11 pkt 1 podejmowane są z inicjatywy właściwych organów instytutu, a w pozostałych państwowych instytutach naukowych – także na wniosek organu nadzorującego.
2. Organ nadzorujący może, w odniesieniu do państwowych instytutów naukowych utworzonych głównie dla badań określonych w art.11 pkt 2, nałożyć na instytut obowiązek realizacji określonych zadań usługowych na rzecz służb państwowych, zapewniając na ten cel odpowiednie środki.
3. Oprócz zadań i uprawnień wymienionych w ust. 1 i 2 oraz w innych artykułach ustawy organ nadzorujący:
 - 1) sprawuje nadzór nad zgodnością działania organów instytutu z przepisami prawa oraz nadzór nad gospodarką majątkową instytutu – w zakresie określonym w statucie,
 - 2) występuje do Rady Ministrów z wnioskiem o przekształcenie bądź zniesienie instytutu.

Art.16.

1. Dyrektora państwowego instytutu naukowego powołuje organ nadzorujący. Kandydata dobiera się w wyniku konkursu przeprowadzonego przez komisję powołaną przez radę naukową instytutu, w trybie ustalonym w regulaminie konkursu, uchwalonym przez tę radę i zatwierdzonym przez organ nadzorujący. Zasady przeprowadzania konkursu określa statut.
2. Statut określa kadencję dyrektora oraz może ograniczyć dopuszczalną liczbę kolejnych kadencji sprawowania tej funkcji przez tę samą osobę.
3. Konkurs przeprowadza się nie później niż na trzy miesiące przed upływem kadencji bądź w przypadku wcześniejszego zwolnienia stanowiska dyrektora.
4. Powołanie dyrektora nie może nastąpić, jeżeli rada naukowa odrzuci jego kandydaturę większością dwóch trzecich głosów przy obecności co najmniej połowy członków rady.
5. Dyrektora nowo utworzonego państwowego instytutu naukowego powołuje organ nadzorujący na okres do 18 miesięcy, z pominięciem procedury przewidzianej w ust.1-4.
6. Organ nadzorujący z ważnych przyczyn może odwołać dyrektora przed upływem kadencji, po zasięgnięciu opinii rady naukowej lub na jej wniosek.

Art.17.

1. Państwowy instytut naukowy składa organowi nadzorującemu roczne sprawozdania ze swej działalności nie później niż do końca pierwszego kwartału następnego roku kalendarzowego.
2. Organ nadzorujący dokonuje oceny działalności państwowego instytutu naukowego w trybie i czasie przez siebie ustalonym, jednak nie rzadziej niż raz na 3 lata.
3. Organ nadzorujący zapoznaje z oceną, o której mowa w ust.1, dyrektora instytutu oraz radę naukową.

Rozdział 3. Organy państwowego instytutu naukowego

Art.18.

1. Organem jednoosobowym państwowego instytutu naukowego jest dyrektor.

2. Kompetencje dyrektora określa statut instytutu.
3. Zastępców dyrektora powołuje dyrektor.
4. Przy powołaniu zastępcy dyrektora do spraw naukowych wymagana jest zgoda rady naukowej instytutu.

Art.19.

1. Organem kolegialnym państwowego instytutu naukowego jest rada naukowa. Rada ma uprawnienia opiniodawcze w całym zakresie działalności instytutu i uprawnienia stanowiące w zakresie określonym w ustawie oraz statucie.
2. Rada naukowa nie może liczyć mniej niż 11 osób, a w jej skład wchodzi:
 - 1) osoby z tytułem naukowym lub stopniem naukowym, dla których instytut jest podstawowym miejscem zatrudnienia, bądź ich wybrani przedstawiciele,
 - 2) wybrani przedstawiciele pozostałych pracowników instytutu,
 - 3) wybrane osoby nie zatrudnione w instytucie, posiadające poważny dorobek naukowy lub praktyczny w zakresie działalności instytutu.
3. Szczegółowy skład i tryb wyboru rady naukowej określa statut instytutu, z tym że liczba osób wymienionych w ust.2 pkt 1 musi być większa niż 50%, a liczba osób wymienionych w ust.2 pkt 2 nie może być mniejsza niż 10% i większa niż 20% składu rady naukowej.
4. Rada naukowa konstituuje się w ciągu miesiąca od daty wyborów.
5. Kadencja rady naukowej trwa trzy lata.

Art.20.

1. Rada naukowa działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.
2. Rada naukowa wybiera swojego przewodniczącego i jego zastępcę albo zastępców.
3. Przewodniczącym lub zastępcą przewodniczącego rady naukowej nie może być dyrektor instytutu ani jego zastępca.
4. Dyrektor instytutu, jeżeli nie jest członkiem rady naukowej uczestniczy w jej posiedzeniach z głosem doradczym.

Art.21.

1. Do zakresu działania rady naukowej należy w szczególności:
 - 1) dokonywanie analizy i oceny działalności naukowej instytutu,

- 2) opiniowanie planu rzeczowo-finansowego instytutu,
 - 3) dokonywanie oceny aktywności naukowej pracowników naukowych instytutu,
 - 4) dokonywanie okresowej oceny działalności dyrektora instytutu,
 - 5) zajmowanie stanowiska z własnej inicjatywy lub na wniosek dyrektora we wszelkich sprawach dotyczących działalności instytutu.
2. Szczegółowe uprawnienia i obowiązki rady naukowej określa statut instytutu.
 3. Dyrektor instytutu ma obowiązek wstrzymania wykonania uchwały rady naukowej, o ile ta uchwała jest sprzeczna z prawem. Rada naukowa może się odwołać do organu nadzorującego.

Rozdział 4. Gospodarka finansowa i mienie państwowego instytutu naukowego

Art.22.

1. Mienie państwowego instytutu naukowego obejmuje własność i inne prawa majątkowe.
2. Grunt będący własnością Skarbu Państwa lub gminy może być oddany państwowemu instytutowi naukowemu w użytkowanie wieczyste.
3. Państwowy instytut naukowy jest zwolniony z opłat z tytułu użytkowania wieczystego gruntu, będącego własnością Skarbu Państwa. W przypadku gruntu będącego własnością gminy, zwolnienie z opłat może nastąpić na podstawie decyzji jej organu.

Art.23.

1. Państwowy instytut naukowy prowadzi samodzielną gospodarkę w ramach posiadanych środków, na podstawie planu rzeczowo-finansowego ustalonego przez dyrektora instytutu.
2. Państwowy instytut naukowy może zbywać środki trwałe według odrębnych przepisów.
3. Państwowy instytut naukowy, w ramach posiadanych możliwości finansowych oraz na podstawie obowiązujących przepisów o wynagrodzeniach, ustala samodzielnie wielkość środków na wynagrodzenia.

Art. 24.

1. Państwowy instytut naukowy tworzy fundusz instytutu i nim dysponuje.
2. Państwowy instytut naukowy może tworzyć inne fundusze zakładowe zgodnie z odrębnymi przepisami.
3. Państwowy instytut naukowy może tworzyć fundusze na inne cele, jeżeli możliwość ich tworzenia przewidują odrębne przepisy.
4. Nie wykorzystane w danym roku kalendarzowym środki funduszków państwowego instytutu naukowego przechodzą na rok następny.

Art.25.

1. Państwowy instytut naukowy może otrzymywać dotacje na inwestycje związane z potrzebami badań naukowych i prac badawczo-rozwojowych, w tym także na inwestycje wynikające ze strategicznych programów rządowych – zgodnie z odrębnymi przepisami.
2. Dotacje, o których mowa w ust.1, zwiększają fundusz państwowego instytutu naukowego.

Rozdział 5. Pracownicy państwowego instytutu naukowego

Art.26.

Państwowy instytut naukowy zatrudnia:

- 1) pracowników naukowych,
- 2) pracowników badawczo-technicznych,
- 3) pracowników bibliotecznych oraz dokumentacji i informacji naukowej,
- 4) innych pracowników.

Art.27.

1. Pracownicy naukowci zatrudniani są na stanowiskach:
 - 1) profesora zwyczajnego,
 - 2) profesora nadzwyczajnego,
 - 3) adiunkta,
 - 4) asystenta.
2. Pracownicy badawczo-techniczni zatrudniani są na stanowiskach:
 - 1) specjalisty,

- 2) starszego specjalisty.
3. Dyplomowani bibliotekarze i dyplomowani pracownicy dokumentacji i informacji naukowej zatrudniani są na stanowiskach:
 - 1) starszego kustosza i starszego dokumentalisty dyplomowanego,
 - 2) kustosza dyplomowanego i dokumentalisty dyplomowanego,
 - 3) adiunkta bibliotecznego i adiunkta dokumentacji i informacji naukowej,
 - 4) asystenta bibliotecznego i asystenta dokumentacji i informacji naukowej.Do pracowników tych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące pracowników naukowych.

Art.28.

1. Na stanowisku profesora zwyczajnego można zatrudnić osobę, która posiada tytuł naukowy.
2. Na stanowisku profesora nadzwyczajnego można zatrudnić osobę, która posiada tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego.
3. Na stanowisku adiunkta można zatrudnić osobę, która posiada stopień naukowy.
4. Na stanowisku asystenta można zatrudnić osobę, która posiada dyplom ukończenia szkoły wyższej z tytułem magistra lub innym równorzędnym.
5. Statut instytutu może określić dodatkowe wymagania co do kwalifikacji zawodowych osób kandydujących na stanowiska, o których mowa w ust.1-4.

Art.29.

1. Na stanowisku specjalisty można zatrudnić osobę posiadającą tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera, lekarza lub równorzędny, udokumentowany dorobek naukowy, badawczy lub patentowy oraz co najmniej pięcioletni staż pracy.
2. Na stanowisku starszego specjalisty można zatrudnić osobę posiadającą stopień naukowy, udokumentowany dorobek naukowy, badawczy lub patentowy oraz co najmniej ośmioletni staż pracy.
3. Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej określa w drodze rozporządzenia tryb postępowania kwalifikacyjnego poprzedzającego zatrudnienie na stanowiskach, o których mowa w ust.1 i w ust.2.

Art.30.

1. Stosunek pracy z pracownikiem państwowego instytutu naukowego nawiązuje się przez zawarcie umowy o pracę z zastrzeżeniem ust.2.
2. Zatrudnienie na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub profesora zwyczajnego poprzedza się konkursem przeprowadzonym na zasadach określonych w statucie. Zatrudnienie wymaga ponadto zgody rady naukowej.
3. Statut może określić dopuszczalny okres zatrudnienia na stanowisku asystenta i stanowisku adiunkta.
4. Rozwiązanie stosunku pracy z osobą zatrudnioną na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub profesora zwyczajnego wymaga zgody rady naukowej. Zgoda rady naukowej nie jest wymagana w razie uzyskania przez pracownika prawa do renty z tytułu zaliczenia do I lub II grupy inwalidów, o ile z wnioskiem o rozwiązanie stosunku pracy występuje zainteresowany, a także w razie osiągnięcia przez pracownika wieku emerytalnego.

Art.31.

1. Do podstawowych obowiązków pracowników naukowych i badawczo-technicznych należy praca badawcza, ogłaszanie i upowszechnianie jej wyników, uczestniczenie w realizowaniu zadań instytutu oraz aktywny udział w innych formach życia naukowego.
2. Do obowiązków pracowników naukowych i badawczo-technicznych należy także udział w działalności edukacyjnej instytutu.
3. Profesorowie są obowiązani do udziału w kształceniu pracowników naukowych.

Art.32.

1. Czas pracy pracowników państwowego instytutu naukowego, z wyjątkiem pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, pracowników obsługi, kierowców oraz pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu wynosi 40 godzin tygodniowo, chyba że przepisy szczególne przewidują inną normę czasu pracy.
2. Organizację pracy państwowego instytutu naukowego określa regulamin ustalony przez dyrektora po zasięgnięciu opinii rady naukowej i ogółu pracowników oraz organów związków zawodowych działających w instytucie.

Art.33.

1. Pracownicy naukowi i badawczo–techniczni państwowego instytutu naukowego mają prawo do podejmowania z własnej inicjatywy badań i ogłaszania ich wyników. Pracownicy mają w tym zakresie prawo do korzystania z wyposażenia instytutu w sposób nie kolidujący z jego programem badań.
2. Instytut nie jest zobowiązany do pokrywania kosztów badań, o których mowa w ust. 1.

Art.34.

1. Pracownicy naukowi i badawczo–techniczni państwowego instytutu naukowego mają prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni roboczych w ciągu roku.
2. Pracownicy wymienieni w ust. 1 mają prawo do urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze nie przekraczającym jednego roku na zasadach obowiązujących w stosunku do nauczycieli akademickich.
3. Pracownicy naukowi państwowego instytutu naukowego posiadający tytuł naukowy lub stopień doktora habilitowanego mogą korzystać raz na 7 lat z rocznego urlopu płatnego w celu wyłącznego poświęcenia się własnej pracy naukowej. Pracownicy korzystający z tego urlopu nie mogą w tym czasie wykonywać pracy w ramach stosunku pracy.

Art.35.

Pracownicy wymienieni w art.34 ust.1 podlegają ocenom obejmującym wyniki ich pracy. Zasady dokonywania tych ocen określa statut.

Art.36.

1. Zasady wynagradzania pracowników państwowych instytutów naukowych określa Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Badań Naukowych, w drodze rozporządzenia.
2. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określa w drodze rozporządzenia zasady wynagradzania pracowników państwowego instytutu naukowego za uczestnictwo

w sprawowaniu opieki zdrowotnej prowadzonej w ramach społecznego systemu ochrony zdrowia.

3. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej określa w drodze rozporządzenia zasady wynagradzania pracowników państwowego instytutu naukowego za uczestnictwo w sprawowaniu opieki weterynaryjnej.

Art.37.

1. Pracownikom państwowego instytutu naukowego przysługuje dodatek za wysługę lat w wysokości 1% wynagrodzenia miesięcznego zasadniczego, poczynając od czwartego roku pracy, z tym, że dodatek ten nie może przekraczać 20 % wynagrodzenia miesięcznego zasadniczego.
2. Zaliczanie okresów pracy uprawniających do dodatku, o którym mowa w ust.1, odbywa się według zasad obowiązujących w szkolnictwie wyższym.
3. Obowiązek udowodnienia uprawnień do dodatku za wysługę lat spoczywa na pracowniku.

Art.38.

1. Za wieloletnią pracę pracownikom państwowego instytutu naukowego przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:
 - 1) po 20 latach pracy – 75 % zarobku miesięcznego,
 - 2) po 25 latach pracy – 100 % zarobku miesięcznego,
 - 3) po 30 latach pracy – 150 % zarobku miesięcznego,
 - 4) po 35 latach pracy – 200 % zarobku miesięcznego,
 - 5) po 40 latach pracy – 300 % zarobku miesięcznego,
 - 6) po 45 latach pracy – 400 % zarobku miesięcznego.
2. Do ustalenia okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagrody jubileuszowej oraz zasad jej wypłacania stosuje się powszechnie obowiązujące przepisy.

Art.39.

1. Pracownik państwowego instytutu naukowego, z którym rozwiązano stosunek pracy z powodu przejścia na emeryturę albo rentę inwalidzką, ma prawo do jednorazowej odprawy w wysokości trzykrotnego wynagrodzenia zasadniczego przysługującego za ostatni miesiąc.

2. Okres uprawniający do odprawy ustala się według zasad obowiązujących przy ustalaniu okresów zatrudnienia uprawniających do dodatków za wysługę lat.

Art.40.

Pracownikowi państwowego instytutu naukowego przysługują uprawnienia emerytalne i rentowe, określone przepisami o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Art.41.

Pracownikowi naukowemu państwowego instytutu naukowego uprawnionemu do emerytury lub renty inwalidzkiej przysługuje dodatek do emerytury lub renty, jeżeli przepracował on co najmniej piętnaście lat na stanowisku pracownika naukowego lub nauczyciela akademickiego, na zasadach obowiązujących w szkolnictwie wyższym.

Art.42.

W sprawach nie unormowanych przepisami niniejszej ustawy do stosunku pracy pracowników państwowego instytutu naukowego mają zastosowanie przepisy Kodeksu pracy.

Art.43.

Przepisy art. 18–21 oraz art. 26–33 stosuje się do instytutu naukowego innego niż państwowy instytut naukowy w zakresie nieuregulowanym odmiennie przez jego statut.

Dział III. Przepisy przejściowe i końcowe

Art.44.

1. Uchwała o utworzeniu państwowego instytutu naukowego może określać, że instytut wstępuje w prawa i obowiązki innej dotychczasowej jednostki organizacyjnej albo kilku takich jednostek.
2. W przypadku określonym w ust.1 pracownicy dotychczasowych jednostek stają się z mocy prawa pracownikami państwowego instytutu naukowego, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. Stosunek pracy z pracownikiem jednostki dotychczasowej nawiązany na podstawie mianowania lub powołania, przekształca się z dniem wejścia w życie uchwały, o której mowa w ust. 1, w stosunek pracy oparty na umowie o pracę na czas nieokreślony. Zatrudnienie takiego pracownika w instytucie następuje na warunkach określonych w ustawie, z tym że osoby mianowane w jednostce dotychczasowej na stanowisko docenta zostają zatrudnione na stanowisku starszego specjalisty bez przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w art. 29, ust. 3.
4. W przypadku braku stanowiska odpowiadającego stanowisku dotychczasowemu lub odmowy pozostania w stosunku pracy, stosunek pracy z pracownikiem mianowanym lub powołanym ustaje po upływie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały, o której mowa w ust. 1. Ustanie stosunku pracy jest równoznaczne w skutkach prawnych z rozwiązaniem stosunku pracy wskutek odwołania w rozumieniu art. 70 § 2 Kodeksu pracy.
5. Za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy, powstałe przed wejściem w życie uchwały, o której mowa w ust. 1, odpowiada państwowy instytut naukowy.

Art.45.

Stosunek służbowy, wynikające z niego prawa i obowiązki oraz odpowiedzialność dyscyplinarna żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, wykonujących obowiązki w instytutach naukowych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, określają odrębne przepisy.

Art.46.

Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) zakres stosowania przepisów ustawy do instytutów naukowych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej,
- 2) zasady tworzenia, przekształcania, znoszenia oraz zasady działalności tych instytutów.

Art.47.

1. Uchwała Rady Ministrów, wymieniona w art.13 ust.1, może postanowić przekształcenie istniejącej jednostki badawczo-rozwojowej w państwowy instytut naukowy. Przepisy art.45 stosuje się odpowiednio.

2. Ustawa z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz.U. z 1991 r. Nr 45, poz.194) traci moc po upływie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.
3. Jeżeli nie nastąpi przekształcenie określone w ust.1, to organ który utworzył jednostkę badawczo-rozwojową obowiązany jest w terminie wskazanym w ust.2 zarządzić i zakończyć jej przekształcenie lub likwidację w trybie przewidzianym w ustawie o jednostkach badawczo-rozwojowych.
4. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określi tryb i szczegółowe warunki przekształcania się i likwidacji jednostek badawczo-rozwojowych.

Art.48.

Ustawa wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia.

U z a s a d n i e

Zaprojektowana ustawa o instytutach naukowych jest aktem prawnym dostosowanym przede wszystkim do daleko idących przemian w sferze jednostek badawczo-rozwojowych. W dotychczasowym stanie rzeczy, objęte jedną wspólną ustawą jednostki organizacyjne zwane jednostkami badawczo-rozwojowymi były zróżnicowane pod względem swych zadań merytorycznych – od ośrodków badawczo-rozwojowych służących danej fabryce i będących czymś w rodzaju biur konstrukcyjno-doświadczalnych, do instytutów prowadzących badania naukowe w ścisłym znaczeniu tego określenia. Instytuty te były dotąd – wszystkie państwowymi jednostkami organizacyjnymi. Stan ten ulegać będzie zmianie: w ślad za przemianami ustrojowymi w gospodarce wiele instytutów, nie zmieniając charakteru swojej działalności musi się stać podmiotami gospodarczymi (np. spółkami prawa handlowego).

W związku z tymi przemianami, projekt ustawy nie czyni zasadniczej różnicy między instytutami naukowymi w związku z charakterem i formą własności: status instytutu naukowego może uzyskać każda samodzielna jednostka organizacyjna, która w myśl art. 1–5 projektu ustawy:

- ma za główne zadanie prowadzenie badań naukowych,
- posiada statut, który to odpowiednio precyzuje,
- posiada radę naukową oraz zatrudnia pewne minimum osób posiadających stopnie naukowe.

Uzyskanie statusu instytutu naukowego następuje z chwilą wpisania do rejestru instytutów, prowadzonego przez Komitet Badań Naukowych. W rejestrze tym, zgodnie z art.1 projektu ustawy, znajdują się trzy rodzaje instytutów:

- 1) państwowe instytuty naukowe, czyli instytuty będące państwowymi jednostkami organizacyjnymi,
- 2) niepaństwowe instytuty naukowe, zakładane przez osoby fizyczne lub przez niepaństwowe osoby prawne (podobnie jak są zakładane niepaństwowe szkoły wyższe),
- 3) instytuty naukowe utworzone jako spółki prawa handlowego, spółdzielnie lub stowarzyszenia.

Projekt ustawy określa w sposób jednolity dla wszystkich instytutów zasadnicze sprawy finansowe, w szczególności rodzaje przychodów (art.8), Dla każdego instytutu umieszczonego w rejestrze przewiduje się możliwość otrzymywania środków z budżetu państwa – w sposób określony odrębnymi przepisami, przez co rozumieć należy głównie ustawę o Komitecie Badań Naukowych.

Spośród wszystkich instytutów naukowych projekt ustawy odnosi się bardziej szczegółowo do tych instytutów które mają działać jako państwowe jednostki organizacyjne ("państwowe instytuty naukowe"). Podkreślić trzeba, że nie będą to jedyne instytuty naukowe będące własnością państwa – Skarb Państwa może być także właścicielem lub współwłaścicielem instytutów naukowych działających jako spółki prawa handlowego np. w powiązaniu z państwowym przemysłem.

Projekt ustawy ogranicza sfery działania, dla których dopuszcza się powoływanie państwowych instytutów naukowych: mają to być badania naukowe mające na celu rozwój określonych dyscyplin nauki lub potrzebne dla tych dziedzin życia kraju, za które państwo przyjmuje odpowiedzialność (art. 11). Jako przykłady wymienić można ochronę środowiska, służbę zdrowia i rolnictwo.

Państwowe instytuty naukowe, jako państwowe jednostki organizacyjne powoływane przez Radę Ministrów, powinny mieć – w myśl projektu ustawy – pewne wspólne zasady funkcjonowania i organizacji wewnętrznej; w szczególności:

- każdy instytut mieć będzie organ nadzorujący w postaci organu administracji rządowej; możliwe ma być także powierzenie tej funkcji wybranej korporacji uczonych,
- wprowadza się określony tryb uchwalania i zatwierdzania statutu oraz powoływania dyrektora, a także ogólne ramy dla składu rady naukowej,
- radzie naukowej daje się kompetencje organu kolegialnego instytutu, mającego wpływ na całość jego działalności,
- ustala się odpowiednie zasady gospodarki finansowej,
- ustala się jednolity dla instytutów państwowych układ stanowisk pracowniczych oraz zasady zatrudniania.

Ustalenia, o których mowa powyżej, nie są nadmiernie sztywne i szczegółowe; wiele spraw przekazuje się do rozstrzygnięcia statutowi instytutu (np. czy ma być ograniczona liczba kolejnych kadencji tego samego dyrektora albo czy ma być ograniczony dopuszczalny czas zatrudnienia na stanowisku asystenta i adiunkta).

Niepaństwowy instytut naukowy lub instytut działający np. jako spółka prawa handlowego nie musi trzymać się zasad ustalonych dla państwowego instytutu naukowego; może on odpowiednie kwestie rozstrzygnąć odmiennie w swoim statucie. Przepis ten (art.43) jest podobny do istniejącego w ustawie o szkolnictwie wyższym.

Trzeba podkreślić, że ustawa o instytutach naukowych nie odnosi się bezpośrednio do placówek Polskiej Akademii Nauk; placówki te nie mają odrębnych osobowości prawnych i działają pod rządami ustawy o PAN tworząc swoiste centrum badawcze. Możliwe byłoby jednak na podstawie zgodnej decyzji Prezydium PAN i Rady Ministrów, utworzenie państwowego instytutu naukowego w oparciu o dotychczasową placówkę naukową PAN wraz z oddaniem jej pod nadzór Akademii. Instytut taki miałby wówczas osobowość prawną i większą niż dotąd samodzielność.

Projekt ustawy o instytutach naukowych nie rozwiązuje problemu wszystkich dotychczasowych jednostek badawczo-rozwojowych, a w szczególności tych spośród nich, których działanie leży w sferze rozwoju techniki. Przyjęto założenie, że dla tej sfery – potrzebna będzie inna ustawa. Ma to być ustawa o działalności badawczo-rozwojowej, a nie ustawa o prowadzących taką działalność instytucjach; wchodzi tu bowiem w grę nie tylko jednostki samodzielne, lecz także różnego rodzaju działy czy wydziały badawczo-rozwojowe w fabrykach lub innych organizmach gospodarczych.

Tym niemniej, w przepisach końcowych projektu ustawy o instytutach naukowych zawarto postanowienie, że obecna ustawa o jednostkach badawczo-rozwojowych traci swoją moc po pewnym czasie (24 miesiące). Oznacza to, że po tej dacie nie może już być ośrodków badawczo-rozwojowych działających jako państwowe jednostki organizacyjne – muszą one zostać przekształcone w inne formy (jeśli nie staną się – z różnych względów – państwowymi instytutami naukowymi).

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 6 sierpnia 1992 r.

**o stanowisku Senatu w sprawie ustawy
o ustanowieniu Święta Wojska Polskiego.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 lipca 1992 r. ustawy o ustanowieniu Święta Wojska Polskiego, postanawia zawiadomić Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, że nie wnosi zastrzeżeń do tej ustawy.

MARSZAŁEK SENATU

August CHEŁKOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 7 sierpnia 1992 r.

**o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy
o zmianach w organizacji i działalności spółdzielczości
oraz ustawy o waloryzacji udziałów członkowskich w spółdzielniach**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 24 lipca 1992 r. ustawy o zmianie ustawy o zmianach w organizacji i działalności spółdzielczości oraz ustawy o waloryzacji udziałów członkowskich w spółdzielniach, zgłasza propozycję dokonania w niej następujących zmian:

- 1) w art.1, w ust.13 kropkę po pierwszym zdaniu skreśla się, a w zdaniu drugim wyrazy "Organ ten zamieszcza" zastępuje się wyrazami "i zamieścić";
- 2) art.2 otrzymuje brzmienie:

"Art.2. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 roku o waloryzacji udziałów członkowskich w spółdzielniach i zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 83, poz.373 i z 1992 r. Nr 18, poz.74) po art.4 dodaje się art.4¹ w brzmieniu:

Art.4¹. 1. Jeżeli waloryzacji nie dokonywano lub waloryzacja dokonana na podstawie art.2 i art.4 ust.3 nie objęła 50% funduszu zasobowego, walne zgromadzenie spółdzielni może, w terminie do dnia 30 czerwca 1993 r., podjąć uchwałę o waloryzacji udziałów członkowskich z pozostałego funduszu przeznaczonego na waloryzację na podstawie samodzielnie przyjętego wskaźnika przeliczeniowego, przy zachowaniu zasady proporcjonalności do dotychczas zastosowanych, zgodnie z art.2, wskaźników przeliczeniowych. Uchwała w sprawie waloryzacji i zasad jej przeprowadzania podejmowana jest większością 3/4 głosów. Przepis art.5 stosuje się odpowiednio.

2. Ust.1 nie stosuje się do spółdzielni pracy, które otrzymały majątek nieodpłatnie na podstawie art.3 ustawy z dnia 20 stycznia 1990 r. o zmianach w organizacji i działalności spółdzielczości (Dz.U. Nr 6, poz.36; Nr 11, poz.74; Nr 29, poz.175; Nr 34, poz.198; z 1991 r. Nr 83, poz.373)."

MARSZAŁEK SENATU

August CHEŁKOWSKI

Uzasadnienie

Zmiana proponowana w punkcie 1 uchwały Senatu ma na celu obciążenie kosztami zamieszczenia w Monitorze Spółdzielczym ogłoszenia o sprzedaży składników majątku trwałego przekazanego nieodpłatnie spółdzielniom pracy – tych spółdzielni, które sprzedają majątek, nie zaś organu wyznaczającego likwidatora. Organem tym jest minister finansów lub izba skarbową. Nie ma podstaw, aby te organy państwowe ponosiły koszty związane ze sprzedażą majątku przez spółdzielnie, zarówno dlatego, że nie przydziela się im na ten cel środków, jak i ze względu na odrębność własności spółdzielczej i państwowej.

Propozycje zmian zawarte w punkcie 2 zmierzają do poszerzenia kręgu podmiotów, w których może być dokonana dodatkowa waloryzacja udziałów członkowskich o te spółdzielnie, w których tej waloryzacji nie dokonywano. Dotychczasowe brzmienie przepisu umożliwiało waloryzację na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 lipca 1992 r. tylko w spółdzielniach, które przeprowadziły wcześniej tę waloryzację.

Ze względu na kalendarz prac ustawodawczych i tryb zwoływania walnych zgromadzeń w spółdzielniach, Senat proponuje określenie terminu dodatkowej waloryzacji do dnia 30 czerwca 1993 r., zamiast określonego przez Sejm terminu do dnia 31 grudnia 1992 r., jest on bowiem zbyt krótki.

Propozycja wyłączenia możliwości waloryzacji udziałów członkowskich w spółdzielniach pracy, które otrzymały majątek nieodpłatnie (art.4¹ ust.2) opiera się na założeniu, że spółdzielniom tym stworzono już raz daleko idące preferencje i jest niecelowe stwarzanie im kolejnych. Przepis ten będzie miał zastosowanie w nielicznych przypadkach, do tych spółdzielni, w których udziały członkowskie były wnoszone niedawno i w których nie ma pilnej potrzeby ich waloryzacji.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 sierpnia 1992 r.

o stanowisku Senatu w sprawie ustawy o przysiędze wojskowej.

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 30 lipca 1992 r. ustawy o przysiędze wojskowej, zgłasza propozycję dokonania w niej następującej zmiany:

Art.4 otrzymuje brzmienie:

"Przysięgę wojskową według nowej roty złożą również żołnierze zawodowi oraz żołnierze rezerwy powoływani do służby wojskowej."

MARSZAŁEK SENATU

August CHEŁKOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 7 sierpnia 1992 r.

o stanowisku Senatu w sprawie ustawy
o zmianie ustawy – Prawo budżetowe

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 sierpnia 1992 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo budżetowe, postanawia zawiadomić Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, że nie wnosi zastrzeżeń do tej ustawy.

MARSZAŁEK SENATU

August CHEŁKOWSKI

UCHWAŁA

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 sierpnia 1992 r.

w sprawie zmiany Regulaminu Senatu

Art. 1

W uchwale Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 listopada 1990 r. – Regulamin Senatu (Monitor Polski z 1991 r. Nr 2, poz.11, Nr 19, poz.128 i 129, Nr 43, poz.299 i 302) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
"11) Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej,"
- 2) w art. 16 ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
"5) przedstawienie Senatowi propozycji powierzenia funkcji przewodniczących komisji,"
- 3) art. 47 otrzymuje brzmienie:
"Art.47.1. Porządek głosowania jest następujący:
 - 1) głosowanie nad wnioskiem o zgłoszenie Sejmowi propozycji odrzucenia ustawy.
 - 2) głosowanie nad poprawkami do poszczególnych artykułów lub ustępów według kolejności przepisów ustawy:
 - a) w pierwszej kolejności można poddać pod głosowanie poprawki, których przyjęcie lub odrzucenie rozstrzyga o innych poprawkach; w przypadku przyjęcia poprawki wykluczającej inne poprawki, poprawek tych się nie poddaje się pod głosowanie,
 - b) w przypadku zgłoszenia do tego samego przepisu kilku poprawek, jako pierwszą poddaje się pod głosowanie poprawkę najdalej idącą. O kolejności głosowania rozstrzyga Marszałek po zasięgnięciu opinii sprawozdawcy,

-
- c) poprawki pociągające za sobą zmiany w innych przepisach poddaje się pod głosowanie łącznie,
 - 3) Marszałek może zarządzić łączne głosowanie nad pewną grupą poprawek, jeżeli nie zgłoszono w tym zakresie wniosku przeciwnego.
 - 4) głosowanie za przyjęciem uchwały w całości ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.
2. Głosowanie nad wnioskiem o zawiadomienie Prezydenta o braku zastrzeżeń do ustawy następuje po wyczerpaniu trybu przewidzianego w ust. 1.
 3. Sprawozdawca przedstawiając Senatowi projekt uchwały, omawia zgłoszone poprawki, wyjaśniając skutki wiążące się z ich uchwaleniem oraz istniejące między nimi powiązania lub sprzeczności."
 4. Marszałek może odroczyć głosowanie nad całością uchwały na czas potrzebny do stwierdzenia, czy wskutek przyjętych poprawek nie zachodzą sprzeczności pomiędzy poszczególnymi przepisami.
 5. Senat może postanowić poddanie pod głosowanie uchwały w całości łącznie z poprawkami, jeżeli nie zgłoszono w tym zakresie sprzeciwu.
 6. W razie nieprzyjęcia uchwały Senat może skierować ponownie jej projekt do rozpatrzenia przez właściwe komisje.",
- 4) art. 48 otrzymuje brzmienie:
 - "Art.48.1. Uchwały, rezolucje, oświadczenia, apele są uchwalane w trybie art.47.
 2. Senatorowi uczestniczącemu w posiedzeniu nie wolno uchylić się od udziału w głosowaniu.
 3. Marszałek Senatu kieruje uchwałą o niezgłoszeniu zastrzeżeń do ustawy niezwłocznie do Prezydenta, a uchwałą zawierającą propozycję dokonania w ustawie określonych zmian lub jej odrzucenia – do Marszałka Sejmu.",
 - 5) art. 49 otrzymuje brzmienie:
 - "Art. 49.1. Reasumpcja uchwały jest dopuszczalna tylko w trakcie tego samego posiedzenia Senatu i wyłącznie w przypadku ujawnienia oczywistego błędu w uprzednio podjętej uchwale.
 2. Reasumpcja nie może dotyczyć uchwały, na mocy której przyjęto bez zastrzeżeń ustawę przedstawioną przez Sejm, zgodnie z art.27 Konstytucji.",
 - 6) w art. 52 ust. 3 po wyrazach "członków" dodaje się wyrazy "każdej z".

Art.2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK SENATU

August CHEŁKOWSKI